

דגשים למחנכים בעקבות מבצע 'עם כלביא'

כתיבה: הרב אורי כהן

ציונות הקיום: הגנה – "שלום" – טבח

האתוס המכונן של מפלגת מפא"י וארגון ההגנה, שעיצב את מדינת ישראל ואת צה"ל בצלמם כדמותם, הוא אתוס ההגנה. החל מימי הארגונים השומר, הנוטרים, ההגנה, דרך מלחמות ומבצעים 'להבטחת השקט' ליישובי העוטף או הגליל, וכלה בתפיסת ההתמגנות של ישראל: כיפת ברזל, מכשול תת-קרקעי ומיגוניות בכל פינה.

משה דיין, שר הביטחון מטעם מפא"י, היטיב לנסח את אתוס ההגנה בהספדו על רועי רוטברג הי"ד:

"הן אנו יודעים, כי על מנת שתגווע התקווה להשמידנו חייבים אנו להיות, בוקר וערב, מזוינים וערוכים... לילדינו לא יהיו חיים אם לא נחפור מקלטים, ובלי גדר תיל ומקלע לא נוכל לסלול דרך ולקדוח מים... אל נסב את עינינו פן תחלש ידנו. זו גזרת דורנו. זו ברירת חיינו – להיות נכונים וחמושים חזקים ונוקשים או כי תישמט מאגרופנו החרב – ויכרתו חיינו".

לדיין לא הייתה אז אשליה בקשר לכוונת האויב להשמידנו. עם זאת, הוא לא העלה על דעתו

אפשרות של כיבוש וגירוש האויב למשל, משום שלא האמין בזכותנו ההיסטורית על הארץ וראה בנו קולוניאליסטים כובשים:

"מה לנו כי נטען על שנאתם העזה אלינו? שמונה שנים הינם יושבים במחנות הפליטים אשר בעזה, ולמול עיניהם אנו הופכים לנו לנחלה את האדמה והכפרים בהם ישבו הם ואבותיהם".

כאשר הציונות מנותקת מהייעוד האלוקי של "וְהוֹרַשְׁתָּם אֶת הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּתָם בָּהּ כִּי לָכֵן נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ", אז הקושי המוסרי לגרש את האויב מותיר לך רק ברירה עגומה אחת: להגן על חיך. לכל היותר האפשרות היא סיכול טרור של פצצה מתקתקת בדרכה לבצע פיגוע. שום 'טיפול שורש' לא בא בחשבון, רק פתרונות קוסמטיים נקודתיים.

כמובן שכולם מבינים שאין זה פתרון אמיתי, ואי אפשר להכיל פיגועים בכל שבועיים ומלחמה בכל שנה, ולכן מחנה 'ההגנה' הפך ברבות הימים למחנה 'השלום'. זה נורא מעייף לחיות על חרבך. כמה אפשר להיות ערוך ודרוך למתקפה שתתרגש עליך בכל רגע? אותו משה דיין, שקבע נחרצות שגורל דורנו הוא לחיות על חרבנו, כתב בחלוף 30 שנה, בשנות ה-80, ספר בשם "הלנצח תאכל חרב?" ובו סיכם את שיחות השלום שערך עם מנהיגים ערבים.

כלומר, אי אפשר להישאר דרוך לעד בסמוך לאויב המבקש את נפשך, ולגרש אותו גם לא בא בחשבון. לכן המוצא היחיד הוא לבשר לעולם שזהו, הסכסוך הסתיים! הופכים אויב לאוהב! דור שלם דורש שלום!

אני מבטיח לך, ילדה שלי קטנה, שזו תהיה המלחמה האחרונה. כי עם אויבים עושים שלום, הסביר לנו שמעון פרס, לא מלחמה! יותר משזו תפיסה ביטחונית זו משאלת לב נואשת הנובעת ממצוקה חריפה, המרחיקה את בעליה מקרקע המציאות ומסיעה אותם אל מחוזות ההזיה. וכשאתה מבקש לשקוע בהזיה – אין יותר מעצבן מזה שמזכיר לך שאתה הוזה. כך מחנה הימין הוקע כ'אויב השלום' ואנשיו כונו בפי רבין 'סייענים של חמאס', רק משום שהעזו להזכיר את העובדות הפשוטות, שפעם גם השמאל הכיר בהם, עד שהתמכר לסם השלום והשקט.

**בתעוזה יוצאת
דופן מתקיפה
מדינת ישראל
את המעצמה
האיראנית, מדינה
ששטחה גדול
פי 75 משטחה
של ישראל
ואוכלוסייתה
גדולה פי 9**

כך למעשה עוצבה מערכת הביטחון שלנו. הרחק מעיני הציבור התמים, הסבור כי הצבעתו בקלפי תשפיע כהוא זה על תפיסת הביטחון של ישראל: כל הפיקוד הבכיר עבר אינדוקטרינציה פרוגרסיבית בחסות קרנות וקסנר ומנדל; אג'נדות זרות חדרו לתוככי צה"ל, סירסו אותו, והפכו אותו למעבדה קדמית לניסויים פרוגרסיביים כמו: ניתוחים לשינוי מין, אימוץ תיאוריית המגדר בתפקיד יוה"ל"ם, הבורד הלהט"בי באמ"ן, שילוב לוחמות בצה"ל והדרת החייל הדתי, העיסוק במשבר האקלים, משפטיזציה של שדה הקרב, החמרת נוהלי פתיחה באש, התחשבות בשגרת חיי האויב, ועוד טיפולי המרה מבחילים שצה"ל עבר בקצב מואץ ב-30 השנים האחרונות.

הפער בין דרג השטח הבריא, מהימין המאמין, ובין הדרג הפיקודי המנותק והמסורס, מעולם לא היה חמור כל כך. לאורך שנת המחאה אימו סרבנים מופקרים באי-התייבבות, ומערכת הביטחון לא עשתה דבר כדי לטפל בתופעה הבזויה. 30 שנות קונספציה התנקזו אל אותו לילה מר ונמהר, ליל שמחת תורה, שבו בכירי מערכת הביטחון היו ערים, ולנגד עיניהם נדלקו כל הנורות האדומות, ולא עלה בדעתם להעיר את הדרג המדיני שלו הם כפופים. מעולם לא הייתה ישראל קרובה יותר להפיכה צבאית מאשר באותו לילה.

היקיצה מחלום ה'שלוש' הייתה צפויה להחריד וכואבת עד מוות. בבוקר שמחת תורה פרצו אלפי מחבלי חמאס את הגדר ושעטו לעוטף עזה: טבח, שרפו, רצחו, אנסו וחטפו מכל הבא ליד. מורשת אוסלו וההתנתקות נגמרה בשלולית של דם ואיברים כרותים. ראשה של יונת השלום נערף, ועם חורבן בארי וניר עוז נסתם הגולל על הרעיון כי בויתורים או במחוות נהפוך אויב לאוהב. נלמד הלקח בדרך הקשה, במחיר דמים בלתי נסבל.

הכרוניקה הידועה מראש, של 'הגנה-עייפות-שלום-טבח', נשענה כולה על היסוד הרעוע של הציונות כמקלט בטוח לעם היהודי. כשהוקמה מדינת ישראל נשבעו מייסדיה: לעולם לא עוד! אך השבועה חוללה והופרה: שוב התחבאו יהודים מתחת לגופות כדי להינצל, ושוב התחבאו ילדים יהודים בארונות כדי שלא ישחטו אותם. טרבלינקה ברעים, באבי יאר בבארי. המקלט הבטוח הפך למיגונית מוות. הממ"ד היה לקבר אחים.

בטבח עוטף עזה נקברה גם ציונות הקיום.

השבר הנורא הזה היה גם רגע הלידה של ציונות החזון, היודעת מאין היא באה ולאן היא הולכת.

ציונות החזון: התקפה ויוזמה – כיבוש – גירוש – התיישבות

כאשר יונקים ממוסר יהודי עמוק בן אלפי שנים, המגיע ממקור אלוקי, אין מקום לבלבול. כל ילד יהודי יודע בעל פה את הרש"י הראשון בחומש: אם יאמרו אומות העולם לישראל: "ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים", הם אומרים להם: "כל הארץ של הקב"ה היא; הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו. ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו.

צה"ל לא סובל ממחסור בכוח אדם, אלא בעיקר ממחסור חמור ברוח האדם. צדקת הדרך והכרה עמוקה כי תפקידו של צה"ל הוא לרשת את ארצנו ולהתיישב בה (בעבר צה"ל הקים נקודות היאחזות שהפכו ליישובים רבים. בעידן הפוסט-ציונות חדל צה"ל להקים יישובים, והחל לעסוק בפינוי יישובים), לגרש מכאן את מבקשי נפשנו ולהבטיח ביטחון אמת (ולא תחושת ביטחון) לאזרחי ישראל באמצעות הרתעה חדה והתקפית – הם הדברים שחסרים לצה"ל יותר מאלפי לוחמים או חימוש כזה או אחר.

צבא הפועל לאורה של תורת ישראל לא מחכה למתקפה וממגן את עצמו לדעת; הוא יוזם ותוקף, מוריש ומנחיל. הוא לא 'פושט', אלא כובש ומספח. הוא לא 'סוגר חשבון' עם המרצחים, אלא משטח את הכפר שממנו יצאו ומגלה את תושביו. הוא לא מטפל באויב בפניצטה כירורגית, אלא נלחם בקולקטיב הרצחני.

צבא יהודי הוא לא צבא הגנה בלבד, אלא צבא חד וקטלני המקדים להנחית מכה על אויביו ומשכים להרוג את הבא להורגו. צבא יהודי הוא צבא מנצח. צבא יהודי לא נלחם רק בחיל ובכוח, אלא ברוחה של ההשגחה האלוקית המלווה

**"מלך החיות' לא
נאבק על שרידותו,
הוא לא טרוד
במלחמת הקיום.
הוא בא לעשות סדר
בג'ונגל"**

חפשו אותנו 'חותם - מדינה יהודית יהודית על סדר היום'

חותם - מדינה יהודית על סדר היום (ע"ר) CHOTAM.ORG.IL

ת.ד. 11 ניצן, מיקוד 7928700 | טל' 073.3904102 | דוא"ר OFFICE@CHOTAM

רוחה יהודית הדרך לניצחון!
מבית ארגון חותם - מדינה יהודית על סדר היום

את חיילי ישראל. ה' אלוֹקֵינוּ מתהלך בקרב מחננו. השראת שכינה זו מחייבת קדושה וטהרה במחנה הצבא. וכשיש סייעתא דשמיא – אויבינו ניגפים לפנינו.

הָן עִם כָּל־בֵּיא יָקוֹם!

בגבורה ובאומץ מזנק הלבא לקראת אויביו, ולא יִשְׁכַּב עַד יֵאָכַל טָרֶף וְדָם חֲלָלִים יִשְׁתָּה! אין הוא מסתפק רק ב'הסרת האיום' או ב'סיכול המפגע הבודד'. הוא לא עוצר רק בהשבת החטופים או ביצירת אזור חיץ ביטחוני. הוא עוסק בכלי הרע מן העולם, משום ששלוש אמותי ייכון רק באובדן הרשעים.

שם המבצע 'עם כלביא' ואירועי השנה שקדמה לו מסמנים בע"ה את תחילתה של מגמה חדשה בצה"ל. אתוס ההגנה מתחלף באתוס התקפי, יוזם ונועז. השלום יבוא לא מהסכמים מופקרים, אלא מעוצמה צבאית המחסלת את ארגוני הטרור, מפילה משטרי רשע ומטילה אימה ופחד בלב כל מי שחושב להרע לישראל.

רק כאשר יראו עמי הארץ כי שם ה' נקרא עלינו וייראו ממנו, אז "יָשֹׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאֵין מִחֲרִיד".

בחסדי ה' הקומה הזו קמה וגם ניצבה לעינינו: ממשלת ישראל, ובראשה מר בנימין נתניהו הי"ו, רשמה פרק חדש בתולדות עמנו. לא עוד אומה קטנה הנלחמת על חייה, לא עוד מלחמת אין ברירה. בתעוזה יוצאת דופן מתקיפה מדינת ישראל את המעצמה האיראנית, מדינה ששטחה גדול פי 75 משטחה של ישראל ואוכלוסייתה גדולה פי 9. מתקפה אמיצה וקטלנית המלמדת אותנו שמה שהיה – הוא לא מה שיהיה:

ישראל תיפרע מכל מבקשי נפשה, תרדפם ותכם עד כלותם.

בשנת הע"ז למדינת ישראל אנו שבים אל מקורות העוז שלנו: תלמודי התורה, ירושלים, בית המקדש, תפילין, ארון ה' ומשיח, שכולם נקראו 'עוז'. רק בחיבור האיתן אל העוז הלאומי נזכה לשלום אמת. כי ברכת השלום תינתן רק למי שיהיה חמוש בעוז: ה' עֹז לְעֲמּוֹ יִתֵּן, ורק אז – ה' יִכְרֹךְ אֶת עֲמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

מדינה יהודית – מעצמה עולמית

לפסוק שלנו יש גם המשך. אין די בכך שהלביא באומץ ליבו מקדים להיפרע מאויביו. האריה צריך גם לתפוס את מקומו כנשיא, כמלך החיות: כְּאֵרִי יִתְנַשֵּׂא.

בשונה משאר חיות היער האריה לא נלחם על חייו. אין מי שמעז לאיים עליו. גם את הטרף לביתו צדה הלבאי. 'מלך החיות' לא נאבק על שרידותו, הוא לא טרוד במלחמת הקיום. הוא בא לעשות סדר בג'ונגל.

הארי הוא קומת הקודש בעם ישראל. הקודש מנשא אותנו אל ייעודו האמיתי: "וְלִתְתֶּךָ עֲלֵיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וּלְהִתְיָדָךְ עִם קִדְשׁ לֵה' אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר".

כאשר ינוח לנו מכל אויביו מסביב נוכל למלא את תפקידנו כאומה אלוקית העומדת במרכז העולם התרבותי, ומביאה לעולם רנסנס של אמת ומוסר אלוקי: "כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר ה' מִירוּשָׁלַם". כיום אנו מעצמה ביטחונית וכלכלית, אך אלה רק לבושים חיצוניים למהותנו האמיתית: מעצמה רוחנית-תרבותית.

עם ישראל משנה בימים אלה את מפת העולם, מפרק את ציר הרשע והופך את העולם למקום טוב יותר.

**"עם ישראל משנה
בימים אלה את מפת
העולם, מפרק את
ציר הרשע והופך
את העולם למקום
טוב יותר"**

לחצו וצפו בסרטון 'עם כלביא'

חפשו אותנו 'חותם' - מדינה יהודית יהודית על סדר היום

חותם - מדינה יהודית על סדר היום (ע"ר) CHOTAM.ORG.IL

ת.ד. 11 ניצן, מיקוד 7928700 | טל' 073.3904102 | דוא"ל OFFICE@CHOTAM

רווחה יהודית | הדור לניצחון!
מבית ארגון חותם - מדינה יהודית על סדר היום